

fer. Jeg skal imidlertid henlede den ærede Forsamlings og navnlig den ærede Finantsministers Opmærksomhed paa, at, hvad jeg har anført under Sagens anden Behandling, er blevet bestyrket af, hvad jeg fra paalidelig Kilde har bragt i Erfaring, nemlig paa det herværende Handelscontoir. Prisen paa de Varer, der oversendes til Færøerne, bliver nemlig bestemt paa den Maade, at der til Indkjøbsprisen her, hvad enten man køber Varerne underhaanden eller ved Licitation, lægges 33 $\frac{1}{2}$ %, undtagen paa nogle enkelte Varer, nemlig Bryn, Urter, Baadtømmer, Tømmer fra Norge og Fiskeredskaber, ligesom der ved Resolution af 4de Marts 1846 er bestemt, at Handelen med Hensyn til Byg kun skal være skadesløs, altsaa have de virkelige Omkostninger erstattede, nemlig Assurance, Fragt, Pakhuusleie etc.; men jeg har tillige faaet at vide, at Omkostningerne i Aaret 1852 paa hver Tønde Byg, hvis Indkjøbspris var 5 Rbd. 2 Mk., vare 1 Rbd. 69 $\frac{1}{2}$ s., altsaa omtrent 30 %, hvilket kun er lidet lavere end de almindelige Procentstillæg; jeg maa imidlertid antage, at naar den ærede Finantsminister har paaftaaet, at man ikke altid paa Færøerne retter sig efter de Priser, som herse her, at han har havt det Tilfælde for Die, da Handelen havde et Opdrag af 1000 Tdr. Byg, og som saavel Indenrigsministeren som Handelsdirectionen vilde skulde sælges for den Pris, man havde faaet Bygget for med det sædvanlige Tillæg, medens den ærede Finantsminister, efter hvad jeg har hørt, holdt paa, at man skulde rette sig efter den Pris, som eksisterede her paa den Tid, da Tarten blev sat og Varene bleve opsendte til Færøerne. Jeg skal forøvrigt berigtige, hvad jeg under 2den Behandling har anført, derhen at det var i 1841, at det blev bestemt, at Byg ikke maatte overstige 4 Rbd. 4 Mk. pr. Tønde, men at det først blev forandret i 1846. En anden Grund, der er anført imod mit Forslag, er den, at det omtrent vilde være ligegyldigt om Forslaget antoges eller ikke, da der paa Færøerne kun ere faa- eller saa godt som Ingen, som Loven vilde komme tilgode; det er imidlertid ikke saa; saavel Sysselsmændene som Handelsbetjentene vilde komme til at nyde godt af Loven, og

det vilde være en sand Velgjerning, thi disse Bestillingsmænd ere yderst daarligt aflagte. Jeg skal ikke nægte, at jeg ogsaa havde tænkt mig tidligere, at saavel Overcommandeersergentanten som Jægerne skulde nyde Godt af Loven; thi det er mit Ønske, at saalænge disse ikke ere slaaede ihjel, som jeg forøvrigt troede var rigtigt, saa skulde de dog leve nogenlunde taaleligt, men paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at da Jægerne kun have 30 til 40 Rbd. i aarlig Løn, saa vilde det være urimeligt at tilstaae dem 30 Rbd. i Lønningstillæg, som jo er det mindste Lønningstillæg, der kan tilstaaes dem, og at det derfor er i sin Orden, at de ifølge den næstsidste Passus i § 4 ere udelukkede fra denne Lov, imedens der paa anden Maade skal sørges for dem. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det af mig og 14 andre Rigsdagsmænd stillede Ændringsforslag, der forøvrigt ogsaa er tiltraadt af det ærede Udvalg.

Ordføreren: Jeg vil kun tillade mig at forklare Udvalgets Stilling ligeoverfor dette Forslag. Ved anden Behandling vilde man ikke tiltræde det, og det kunde altsaa synes, at Udvalgets Adfærd havde været incoherent; men Årsagen hertil var, at vi vare blevne vildelede af den ærede Finantsministers Udtalelser ved Sagens første Behandling; han anførte nemlig dengang, at det horte til en af Synderlighederne ved den færøiske Handel, at man ikke altid tog Hensyn til den aarlige Pris, men ogsaa til Humanitetens Fordringer; dette er imidlertid ikke saa aldeles nødtagtigt; efter de Dplysninger, jeg har kunnet indhente, har der kun to Gange forekommet lignende Tilfælde, det ene er allerede anført af den ærede Forslagsstiller, og det andet indtraf i Aaret 1852 paa et Parti Rug, som Handelen havde faaet for lavere Pris, og som ogsaa blev solgt til en lavere Pris paa Færøerne, end man ellers vilde have solgt det for; en anden Grund, som man tidligere havde, var, at man troede, at Regjeringen ad anden Veje vilde sørge for disse Bestillingsmænd; da det imidlertid ikke er Tilfældet, at der er paatænkt Forholdsregler i den Henseende, saa have vi anseet det for rigtigt, at de samme Regler blive gjældende for dem som